

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ	
ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ສົມສົງ	
ເລກທີ: 13888	ວັນທີ: 21/9/11

ເລກທີ 119 /ນຍ
ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20.4.2011

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບປັບປຸງເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 2733/ຜທ.ລທ4, ລົງວັນທີ 23 ພະຈິກ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ແນະນຳອະທິບາຍ ເນື້ອໃນຂອງບາງມາດຕາ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ ຊ່ວຍໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໄດ້ງ່າຍ, ຂັດເຈນ ແລະ ຮັດກຸມ ເຊັ່ນ ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການຂອງສູນກາງດ້ວຍກັນ, ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ ແນໃສ່ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນ ມີປະສິດທິຜົນ.

ໝວດທີ 2

ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແລະ ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ

ມາດຕາ 2. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາຮ່ວມທຸລະກິດກັບນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ດ້ວຍຮູບແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 11 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາສັນຍາທີ່ເຊັນຮ່ວມກັນໄປຈົດທະບຽນນຳສຳນັກງານທະບຽນສານກ່ອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງນຳມາແຈ້ງຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫລື ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບ່ອນທີ່ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງເພື່ອອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮູ້ຕາມກົດໝາຍ.

ລັກສະນະຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດຕາມສັນຍາ ສາມາດເຮັດໄດ້ໃນຮູບແບບການຮ່ວມມືໃນຂອບເຂດທຸລະກິດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາເພື່ອແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ແລະ ບໍ່ມີການສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3. ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕ້ອງມີທຶນທັງໝົດ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນຕ່ຳສຸດບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ໜຶ່ງຕື້ ກີບ.

ມາດຕາ 4. ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນ

ສຳລັບກິດຈະການລົງທຶນທົ່ວໄປ ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງນຳໄປຢັ້ງຢືນການຖອກທຶນດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ.

ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະຂະແໜງການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມອັດຕາ ແລະ ກຳນົດເວລາ ດັ່ງນີ້:

1. ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງກະສິກຳ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນເບື້ອງຕົ້ນໃນອັດຕາ 40% ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນລັດຖະການ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນທີ່ຍັງເຫຼືອຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.
2. ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນເບື້ອງຕົ້ນໃນອັດຕາ 60% ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ

ວັນລັດຖະການ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນທີ່ຍັງເຫຼືອຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

3. ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ບໍລິການອື່ນໆ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນເບື້ອງຕົ້ນໃນອັດຕາ 80% ຂອງ ທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນລັດຖະການ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນທີ່ຍັງເຫຼືອຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍໃນ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ. ສຳລັບການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບທະນາຄານທຸລະກິດ ຫລື ສະຖາບັນການເງິນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງສະຖາບັນການເງິນ ຫລື ທະນາຄານ ສປປ ລາວ ວາງອອກ.

ສຳລັບ ທຶນຈົດທະບຽນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດອັດຕາຕ່ຳສຸດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນເບື້ອງຕົ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 20% ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນລັດຖະການ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນທີ່ເຫຼືອຕ້ອງຖອກໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສອງ ປີ ນັບແຕ່ວັນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ. ການຖອກທຶນແຕ່ລະຄັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຖອກທຶນດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ.

ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງຖອກເປັນເງິນກີບ.

ໝວດທີ 3

ການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 5. ການສະເໜີລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ກຳນົດຢູ່ໃນບັນຊີປະເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມ ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີປະເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 17 ແລະ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 6. ຂັ້ນຕອນ, ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາ

ການພິຈາລະນາການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 14 ແລະ 16 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດໂດຍບໍ່ຜ່ານກອງປະຊຸມ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຂະແໜງການທີ່

ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກມີຄວາມເຫັນບໍ່ເປັນເອກະພາບ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫລື ມີບັນຫາອື່ນໆ ຊຶ່ງບໍ່
ຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໄດ້.

ມາດຕາ 7. ການປະກອບເອກະສານສະເໜີລົງທຶນ

ເອກະສານ ປະກອບການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນຕາມແບບພິມ;
2. ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຜູກພັນຕ່າງໆ (ຖ້າມີການຮ່ວມທຶນກັນ);
3. ເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ:
 - ຊີວະປະຫວັດຫຍໍ້ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
 - ເອກະສານຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການເປັນ ນິຕິບຸກຄົນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ຖ້າມີ)
 - ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ (ບຸກຄົນພາຍໃນ) ແລະ ສຳເນົາໜັງສືຜ່ານແດນ (ບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ);ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ສາມາດເອົາແບບພິມຂໍລົງທຶນ
ນຳທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາ
ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ເຈ
ຈາກເວັບໄຊ້.

ມາດຕາ 8. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ

ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກາ
ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ຢັ້ງຢືນວ່າ ຜູ້ລົງທຶນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຖື
ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຕະຫຼອດອາຍຸຂອງກິດຈະການ
ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດລວມເອົາໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ໃບທະບຽນອາກອນ
ກ່ອນຈະດຳເນີນກິດຈະການວິສາຫະກິດຕ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫລື ໃບຢັ້ງຢືນ
ດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິ
ແລ້ວສຳເນົາສົ່ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວ
ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມພາລະບົດບາດຂະ
ຕົນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ແຂວງ, ນະຄອນ ອອກນັ້ນ ຕ້ອງສຳເນົາສົ່ງພາກສ່ວ
ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນຳສົ່ງຂໍ້ມູນໃຫ້ທ້ອງການບໍລິການປະຕູດຽວຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກາ
ຄ້າພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນອອກໃບທະບຽນດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ.

ເນື້ອໃນຂອງໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກຳນົດ.

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກເລກປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ເສຍອາກອນ ເພື່ອຈົດໃສ່ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວດັ່ງກ່າວ ໃນການແຈ້ງເອກະສານຢ່າງເປັນທາງການຕໍ່ພາກລັດ.

ພາຍຫລັງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ບ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດຄວັດຕາປະທັບພ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຄວັດຕາປະທັບ ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດພາຍໃນກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນເຈັດ ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 9. ການອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ

ເລກປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ເສຍອາກອນແມ່ນ ເລກລະຫັດທີ່ໃຊ້ສະເພາະກັບຜູ້ມີພັນທະເສຍອາກອນໃຫ້ລັດ ໄປຈົນກວ່າສິນສຸດອາຍຸຂອງໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມຂໍ້ມູນການມອບອາກອນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຊຶ່ງຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ເປັນຜູ້ກຳນົດເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈົດໃສ່ໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ. ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຍັງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນໃບແຈ້ງເສຍອາກອນ, ໃບເກັບເງິນ, ເອກະສານຊຳລະອາກອນ, ເອກະສານແຈ້ງພາສີ, ເອກະສານການປັນຊີ, ເອກະສານເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ຫລື ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ໃນທາງລັດຖະການ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ປະສານງານເອົາເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນນຳຂະແໜງການການເງິນ.

ໝວດທີ 4

ການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ມາດຕາ 10. ການສະເໜີລົງທຶນ

ການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແມ່ນນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຄົບຖ້ວນສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫລື ຫ້ອງຖິ່ນ, ຊຶ່ງກິດຈະການທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສຳປະທານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເລກທີ 3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 11. ການປະກອບເອກະສານສະເໜີລົງທຶນ

ເອກະສານ ປະກອບການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍສຳປະທານ;
2. ຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ຽວກັບໂຄງການ ຫລື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫລື ແຜນການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຢູ່ສປປ ລາວ;
3. ສັນຍາຜູ້ຮ່ວມສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຮູບການ, ຮູບແບບຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ (ຖ້າເປັນການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນ);
4. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ:
 - ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
 - ຊີວະປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
 - ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ (ບຸກຄົນພາຍໃນ) ແລະ ສຳເນົາໜັງສືຜ່ານແດນ (ບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ).

ນອກຈາກເອກະສານປະກອບຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານເປັນຕົ້ນ ກິດຈະການແຮ່ທາດ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນ ແມ່ນຕ້ອງມີບົດບັນທຶກການເກັບ ກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຈາກພາກສະໜາມນຳອີກ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງ ຫລື ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດ ເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 12. ການຄັດເລືອກຜູ້ສຳປະທານ

ໃນກິດຈະການສຳປະທານທີ່ມີຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນແຕ່ສອງສະບັບຂຶ້ນໄປ ວິທີການຄັດເລືອກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 13. ການພິຈາລະນາ

ການພິຈາລະນາ ການຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການສຳປະທານ ໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ຫລື ປະຕິເສດ:
 - ໃນກໍລະນີ ຫາກໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການເຈລະຈາກ່ຽວກັບບົດບັນທຶກຄວາມ ເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ແລ້ວລາຍງານຜົນການເຈລະຈາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະສົ່ງເສີມ

ການລົງທຶນ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຊາບ ເພື່ອຂໍໃບມອບສິດເຊັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາໂຄງການ.

- ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ເຫັນດີແມ່ນໃຫ້ອອກໜັງສືແຈ້ງຕອບຜູ້ສະເໜີຂໍລົງທຶນຊາບ.

2. ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການສຳປະທານໃດ ທີ່ບໍ່ມີໃນບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປະກອບຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍຜ່ານການນຳຂອງຕົນແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວທ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ຫລື ປະຕິເສດ:

- ໃນກໍລະນີຫາກໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນການເຈລະຈາກ່ຽວກັບບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ແລ້ວລາຍງານຜົນການເຈລະຈາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຊາບເພື່ອຂໍໃບມອບສິດເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາໂຄງການ.

- ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ເຫັນດີ ແມ່ນໃຫ້ອອກໜັງສືແຈ້ງຕອບຜູ້ສະເໜີຂໍລົງທຶນຊາບ.

ມາດຕາ 14. ການເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານ

ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຕົກລົງເຫັນດີ ຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຊາບພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສອງ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເຂົ້າມາເຈລະຈາ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ.

ພາຍຫລັງໄດ້ຮັບແຈ້ງແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຊາບກ່ຽວກັບວັນເວລາທີ່ຈະເຂົ້າມາເຈລະຈາ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ, ຖ້າກາຍກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຫລື ຖ້າວ່າຜູ້ລົງທຶນ ຫາກບໍ່ເຂົ້າມາເຈລະຈາພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບຈາກວັນເວລາທີ່ໄດ້ອອກໜັງສືແຈ້ງໃຫ້ເຂົ້າມາເຈລະຈາຖືວ່າຜູ້ລົງທຶນ ສະລະສິດໃນການລົງທຶນ.

ເມື່ອຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໄດ້ສຳເລັດການເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ແລ້ວ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການເຈລະຈາຕໍ່ ກອງປະຊຸມຄະນະສົ່ງເສີມ

ການລົງທຶນ ກ່ອນຈະນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຊາບ ເພື່ອຂໍ
ໃບມອບສິດເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 15. ການວາງເງິນຄຳປະກັນ

ການວາງເງິນຄຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ
ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄຳປະກັນການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື
ສັນຍາ.

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຈຳນວນເງິນຄຳປະກັນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຂະໜາດ, ປະເພດ, ຂະແໜງການ
ແລະ ການຕົກລົງໃນເວລາເຈລະຈາ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ເຊັ່ນ:

1. ໂຄງການໄຟຟ້າ

- ຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ 5 ເມກາວັດ ລົງມາ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ 10.000 ໂດລາ
ສະຫະລັດ;
- ຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ 5 ເມກາວັດ ຫາ 100 ເມກາວັດ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ
30.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ 100 ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ 50.000
ໂດລາສະຫະລັດ.

2. ໂຄງການສຳປະທານທີ່ດິນ

- ເນື້ອທີ່ດິນ 2 ຫາ 150 ເຮັກຕາ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ 151 ຫາ 1.000 ເຮັກຕາ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ 50.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ 1.001 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ 70.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

3. ໂຄງການສຳປະທານແຮ່ທາດ

- ເນື້ອທີ່ສຳປະທານແຮ່ທາດໂລຫະ 1 ຫາ 300 ກິໂລຕາແມັດ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ
50.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ສຳປະທານແຮ່ທາດໂລຫະ 301 ຫາ 500 ກິໂລຕາແມັດ: ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຈຳນວນ
100.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

ການວາງເງິນຄຳເນື້ອທີ່ສຳປະທານແຮ່ທາດອະໂລຫະ, ແຮ່ທາດພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແລະ
ແຮ່ທາດແຫລວ ຈະມີລະບຽບການສະເພາະໃນການກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ຈຳນວນເງິນຄຳປະກັນ.

ການວາງເງິນຄຳປະກັນ ສຳລັບ ກິດຈະການສຳປະທານປະເພດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງໃນເວລາເຈລະຈາ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ.

ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄຳປະກັນເປັນເງິນສົດ ດ້ວຍການໂອນເຂົ້າບັນຊີ ຂອງຂະແໜງ
ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທີ່ເປີດໄວ້ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ. ສຳລັບເງິນຄຳປະກັນນັ້ນອາດ

ເປັນສະກຸນເງິນກີບ ຫລື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ (ໂດລາສະຫະລັດ, ເງິນສະກຸນອື່ນໆ ທີ່ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຮັບເອົາໄດ້) ກໍໄດ້ ໂດຍຄິດໄລ່ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນວັນວາງເງິນຄຳປະກັນຕາມ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ.

ເງິນຄຳປະກັນການປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາຈະສົ່ງຄືນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເມື່ອຜູ້ລົງທຶນສຳເລັດການປະຕິບັດພັນທະ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າ ໃຈ ຫລື ສັນຍາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນ ຫາກບໍ່ປະ ຕິບັດພັນທະ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາເງິນຄຳປະ ກັນດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຮັບເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 16. ໃບທະບຽນສຳປະທານ

ໃບທະບຽນສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ຢັ້ງຢືນວ່າ ຜູ້ລົງທຶນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຖືກ ຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຕະຫຼອດອາຍຸຂອງການສຳປະ ທານ. ໃບທະບຽນສຳປະທານລວມເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ນະໂຍ ບາຍສົ່ງເສີມ, ໃບທະບຽນອາກອນ. ກ່ອນຈະດຳເນີນກິດຈະການ ວິສາຫະກິດຕ້ອງຂໍໃບຢັ້ງຢືນ ຫລື ໃບອະນຸຍາດ ດ້ານເຕັກນິກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອອກໃບທະບຽນສຳປະທານ ແລ້ວສຳເນົາສົ່ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມພາລະບົດບາດຕົນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບໃບທະບຽນສຳປະທານທີ່ແຂວງ, ນະຄອນ ອອກນັ້ນ ຕ້ອງສຳເນົາສົ່ງໃຫ້ພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນຳສົ່ງໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນອອກໃບທະບຽນດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ອອກເລກລະຫັດປະຈຳຕົວວິສາຫະ ກິດເພື່ອຈົດໃສ່ໃບທະບຽນສຳປະທານ.

ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກເລກປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ເສຍອາກອນ ເພື່ອຈົດໃສ່ໃບ ທະບຽນສຳປະທານ. ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວດັ່ງກ່າວ ໃນການແຈ້ງເສຍອາກອນຕໍ່ຂະ ແໜງການການເງິນໃນແຕ່ລະປີ.

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ປະສານງານເອົາເລກລະຫັດປະຈຳ ຕົວວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ປະສານງານເອົາເລກປະ ຈຳຕົວຂອງຜູ້ເສຍອາກອນນຳຂະແໜງການການເງິນ.

ພາຍຫລັງ ໄດ້ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບ່ອນທີ່ອອກທະບຽນດັ່ງກ່າວ ອອກໃບອະນຸຍາດຄວັດຕາປະທັບພ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຄວັດຕາປະທັບພາຍໃນກຳນົດເວລາບໍ່ເກີນ ເຈັດ ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 17. ເນື້ອໃນຂອງໃບທະບຽນສຳປະທານ

ໃບທະບຽນສຳປະທານ ປະກອບມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

- ຊື່ວິສາຫະກິດ;
- ທີ່ຕັ້ງຂອງຫ້ອງການວິສາຫະກິດ ແລະ / ຫລື ທີ່ຕັ້ງບ່ອນດຳເນີນກິດຈະການ;
- ກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນ;
- ຮູບການລົງທຶນ;
- ປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງວິສາຫະກິດ
- ຊື່ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແລະ ກຳນົດອັດຕາສ່ວນການຖືຮຸ້ນ (ເປັນເປີເຊັນຂອງທຶນຈົດທະບຽນ);
- ທຶນທັງໝົດ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນ ກຳນົດເປັນຫົວໜ່ວຍເງິນກີບ. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນ ແຈ້ງທຶນທັງໝົດ ແລະ ທຶນຈົດທະບຽນ ເປັນຫົວໜ່ວຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເປັນເງິນກີບ ຕາມອັດຕາແລກປ່ຽນຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ກຳນົດອອກໃນມື້ອອກໃບທະບຽນສຳປະທານ;
- ພັນທະທາງດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ;
- ພັນທະດ້ານອື່ນໆ (ຖ້າມີ);
- ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມອາກອນທີ່ໄດ້ຮັບ (ຖ້າມີ);
- ລະຫັດໃບທະບຽນສຳປະທານ (ແມ່ນອັນດຽວກັນກັບເລກທີຂອງໃບທະບຽນສຳປະທານ);
- ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວວິສາຫະກິດ;
- ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ;
- ເນື້ອໃນອື່ນໆ ຕາມສະພາບຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະກິດຈະການ.

ລະຫັດໃບທະບຽນສຳປະທານ ຂອງແຕ່ລະວິສາຫະກິດ ແມ່ນນຳໃຊ້ລະຫັດດຽວກັນຂອງທຸກຂະແໜງການ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ. ສຳລັບໃນໄລຍະທີ່ບໍ່ທັນມີລະບົບເຄືອຄ່າຍເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການອອກລະຫັດໃບທະບຽນສຳປະທານທີ່ເປັນເອກະພາບ ໃຫ້ນຳໃຊ້ລະຫັດ ຫລື ເລກປະຈຳຕົວ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນໄປຈົນກວ່າຈະມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເອກະພາບ.

ມາດຕາ 18. ເງື່ອນໄຂການໂອນຮຸ້ນ ຫລື ຮ່ວມທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໂອນສິດສຳປະທານ, ໂອນຮຸ້ນ ຫລື ດັດແກ້ປ່ຽນແປງສັນຍາສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກສຸດທ້າຍຂອງມາດຕາ 26 ແລະ 27 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວ:

1. ໄດ້ຖອກທຶນຈົດທະບຽນຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ກຳນົດໃນໃບທະບຽນສຳປະທານ;
2. ໄດ້ຊຳລະອາກອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຄົບຖ້ວນ;
3. ໄດ້ຊຳລະຄ່າເຊົ່າ, ຄ່າສຳປະທານ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກຕ່າງໆ ຕາມຕາຕະລາງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 5

ການສ້າງ ແລະ ພິຈາລະນາ ບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ

ມາດຕາ 19. ການສ້າງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ

ການສ້າງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແນະນຳ, ຊຸກຍູ້ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງ ຫລື ປັບປຸງ ບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ;
2. ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສົ່ງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນ ເດືອນ ເມສາ ຂອງທຸກໆປີ;
3. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮິບໂຮມ, ຄັດເລືອກ ບັນຊີດັ່ງກ່າວ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ.

ການສ້າງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດພັນກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 20. ຂອບເຂດສິດໃນການຮັບຮອງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ

ການພິຈາລະນາຮັບຮອງບັນຊີໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງແຕ່ລະຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການ ທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນ ຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄດ້ ຕ້ອງຜ່ານການຮັບຮອງຂອງ ລັດຖະບານ;
- ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການ ທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນ ແຕ່ ຫ້າ ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ຫາ ຊາວ ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ໃຫ້ຜ່ານການຮັບຮອງຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການ ທີ່ມີມູນຄ່າຫຼຸດ ຫ້າ ລ້ານໂດລາສະຫະລັດລົງມາ ໃຫ້ຜ່ານການຮັບ ຮອງ ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 21. ການອະນຸມັດການລົງທຶນໃນໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ

ການອະນຸຍາດການລົງທຶນໃນໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການ ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທົ່ວໄປ.
- ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການ ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບກິດຈະການສຳປະທານ.

ໝວດທີ 6

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 22. ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຊຶ່ງຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລທ” ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານການລົງທຶນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີ ຄະນະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ: ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຄະນະຈຳນວນ ໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

- ປະທານຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນປະທານໂດຍຕຳແໜ່ງ ແລະ ຮອງປະທານ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ວ່າການກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານລົງທຶນເປັນຮອງປະທານໂດຍ ຕຳແໜ່ງ.
- ປະທານຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນເປັນປະ ທານໂດຍຕຳແໜ່ງ ແລະ ຮອງປະທານແມ່ນຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຜູ້ຊີ້ນຳ ວຽກງານເສດຖະກິດເປັນຮອງປະທານໂດຍຕຳແໜ່ງ.

- ຄະນະຂອງ ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກຂະແໜງການ ດັ່ງນີ້: ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການການຕ່າງປະເທດ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງການໂທລະຄົມ ແລະ ໄປສະນີ, ຂະແໜງການສຶກສາທິການ, ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ, ຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການການຕ່າງປະເທດ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ, ຂະແໜງການຖະແຫຼ່ງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແລະ ຂະແໜງການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ມີລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ແລະ ພະນັກງານຂັ້ນກົມ ຫລື ຂັ້ນພະແນກກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ເປັນຄະນະຂອງຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ, ສຳລັບຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນມີພະນັກງານຂັ້ນພະແນກເປັນຄະນະຂອງຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
- ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ ແລະ ເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງທ້ອງຖານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ທ້ອງຖານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນກອງເລຂານຸການຂອງ ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນ .
 ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ໃຊ້ຕາປະທັບດຽວກັນກັບຕາປະທັບຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໃຊ້ຕາປະທັບດຽວກັນກັບຕາປະທັບຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 23. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- ດຳເນີນກອງປະຊຸມພິຈາລະນາວຽກງານການລົງທຶນ ປະຈຳອາທິດ, ໃນບາງກໍລະນີ ກອງປະຊຸມອາດຈະຈັດຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- ຄົ້ນຄວ້າ, ລາຍງານ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງອະນຸຍາດ ຫລື ປະຕິເສດ ກິດຈະການການລົງທຶນຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ;

- ຄົ້ນຄວ້າ, ລາຍງານ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງອະນຸຍາດ ຫລື ປະຕິເສດ ການດັດແກ້, ການໂອນຮຸ້ນ, ການຕໍ່ອາຍຸ, ປັບປຸງ, ປ່ຽນແປງ, ໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກ ກົດຈະການການລົງທຶນ ຫລື ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານອື່ນໆ ຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ ;
- ພິຈາລະນາຮັບຮອງບັນຊີໂຄງການ ຫລື ກົດຈະການ ຮຽກການລົງທຶນ ຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ;
- ເຊັນ ໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
- ລົງນາມໃນເອກະສານນິຕິກຳຕ່າງໆ ຄື ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານອື່ນໆ ຕາມການມອບສິດຂອງລັດຖະບານ;
- ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ແນະນຳບັນດາວິສາຫະກິດ ທີ່ດຳເນີນກົດຈະການການລົງທຶນໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງຕາມສັນຍາ, ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ຕິດຕາມ, ກວດກາການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການອອກອະນຸຍາດການລົງທຶນຂອງຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ;
- ອອກແຈ້ງການໂຈະ ຫລື ຍົກເລີກ ໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ລະບຽບນິຕິກຳ, ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຫລື ສັນຍາສຳປະທານ;
- ດຳເນີນກອງປະຊຸມສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ວຽກງານການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນແຕ່ລະໄຕມາດ, ງວດ ແລະ ປີ;
- ຕົກລົງຍ້ອງຍໍ ຫລື ລົງວິໄນ ຕໍ່ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ປະຕິບັດວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 24. ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 44 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເປັນໃຈກາງ, ຊຶ່ງແມ່ນສະຖານທີ່ລວມສູນ ແລະ ບ່ອນປະຈຳການຂອງບັນດາພະນັກງານບໍລິການປະຕູດຽວ ຈາກຂະແໜງການຕົ້ນຕໍ ຄື: ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການການຕ່າງປະເທດ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມການເຫັນດີຂອງປະທານຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ທ້ອງຖານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- ເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍການປະສານກັບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
- ອະທິບາຍຊື້ແຈງດ້ານກົດໝາຍ, ລະບຽບນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ;
- ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳວິທີການປະກອບເອກະສານຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
- ຮັບຄຳຮ້ອງການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ;
- ຮັບຄຳຮ້ອງການຂໍປ່ຽນແປງພື້ນຖານທາງດ້ານນິຕິກຳ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ;
- ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ;
- ຮັບ ແລະ ບໍລິການ ຄຳຮ້ອງຂໍວິຊາທຸລະກິດ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດພັກເຊົາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ, ວິຊາການ ແລະ ແຮງງານຕ່າງປະເທດ;
- ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຮັບເອກະສານ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ ກວດກາຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງເອກະສານ ຕ່າງໆ ຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ລະບຸວັນເວລາການນັດໝາຍມາຮັບເອົາຄຳຕອບ ຕໍ່ເອກະສານທີ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ໄດ້ສະເໜີ;
- ນຳສົ່ງ ເອກະສານ ຫລື ຄຳຮ້ອງຕ່າງໆ ໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ ພິຈາລະນາ.
- ມອບຈົດໝາຍຕອບຜູ້ລົງທຶນ, ມອບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບທະບຽນສຳປະທານ, ໃບຮັບຮອງການໃຫ້ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫລື ວິສາຫະກິດ ພາຍຫຼັງທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ;
- ກະກຽມວາລະກອງປະຊຸມ ແລະ ສັງລວມບັນດາເອກະສານສຳລັບກອງປະຊຸມ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຈັດກອງປະຊຸມ;
- ອອກຈົດໝາຍເຊີນຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ;
- ບັນທຶກກອງປະຊຸມແລະນຳສົ່ງມະຕິກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ;
- ປະສານງານເອົາເລກລະຫັດປະຈຳຕົວວິສາຫະກິດ ນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ປະສານງານເອົາເລກປະຈຳຕົວຂອງຜູ້ເສຍອາກອນນຳຂະແໜງການການເງິນ.
- ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ສັງກັດຢູ່ ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນ ຫົວໜ້າກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງການ ໂດຍຕຳແໜ່ງ.

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ສັງກັດຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງການ ໂດຍຕຳແໜ່ງ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 25. ເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ຂອງພະນັກງານ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ພະນັກງານຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວແມ່ນພະນັກງານລະດັບຂັ້ນພະແນກຫລື ນັກວິຊາການ ທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະທານຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຊຶ່ງຕ້ອງເປັນຜູ້ມີເງື່ອນໄຂມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີລະດັບການສຶກສາປະລິນຍາຕີ ຂັ້ນໄປ;
2. ເປັນຜູ້ມີລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ກຳແໜ້ນແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ;
3. ກຳແໜ້ນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ວຽກງານຂອງຂະແໜງການຕົນ ເປັນຢ່າງດີ;
4. ຮູ້ພາສາອັງກິດ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບໄອທີ ໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນສົມຄວນ;
5. ມີຄຸນສົມບັດ ແລະ ມະນຸດສຳພັນດີ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 26. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

1. ພະນັກງານ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:
 - ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
 - ປະກອບຄຳເຫັນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການບໍລິການການລົງທຶນ;
 - ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ຖອດຖອນບົດຮຽນກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 - ຕົກລົງບາງບັນຫາ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນ;
 - ປະສານງານ ແລະ ທວງຖາມເອົາຄຳຕອບ ຈາກຂະແໜງການຂອງຕົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ວຽກບໍລິການທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

- ສະເໜີຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂ ກົນໄກການປະສານງານ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ອະທິບາຍ ຊື້ແຈ້ງຕໍ່ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ;
- ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆໃນການປະກອບສ່ວນວຽກງານການລົງທຶນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

2. ພະນັກງານຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

- ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຕົນ ສົ່ງໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
- ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ອະທິບາຍກ່ຽວກັບລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການຕົນ;
- ກວດກາເບິ່ງຄວາມຄົບຖ້ວນຂອງເອກະສານ ຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລ້ວນຳສົ່ງໄປຍັງຂະແໜງການຂອງຕົນເພື່ອສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ.
- ລາຍງານວຽກງານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ເປັນປະຈຳແຕ່ລະວັນ, ອາທິດ, ເດືອນ;
- ຕິດຕາມ, ປະສານງານກັບຂະແໜງການຕົນໃນການໃຫ້ບໍລິການການລົງທຶນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
- ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 7

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 27. ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນຕົວແທນຂອງນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ມີຄວາມສົນໃຈເຂົ້າມາລົງທຶນໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ແລະ /ຫລື ເຮັດໜ້າທີ່ປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານກັບບໍລິສັດ ແມ່ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຊຶ່ງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບທະບຽນຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ຜ່ານກອງປະຊຸມຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 29. ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ
 ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າມີຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:
 - ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການລົງທຶນ;
 - ຕິດຕໍ່ພົວພັນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ບໍລິສັດແມ່;
 - ຕິດຕາມການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ;
 - ໃນກໍລະນີ ທີ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ
 ຫຼື ສັນຍາ ກັບ ລັດຖະບານມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ໃນການນຳເຂົ້າເຄື່ອງມືອຸປະກອນ
 ທີ່ເປັນພາຫະນະກົນຈັກໜັກຮັບໃຊ້ວຽກງານວິຊາສະເພາະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກ
 ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 30. ຂໍ້ທ້າມໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ
 ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທ້າມບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ດັ່ງນີ້:
 - ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫລື ເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການຄ້າໃດໜຶ່ງ ນອກຈາກການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໄດ້ຮັບ
 ອະນຸຍາດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
 - ສ້າງລາຍຮັບ;
 - ອອກໃບຮັບເງິນ ຫລື ໃບຮຽກເກັບເງິນສຳລັບລາຍໄດ້ ຫລື ລາຍຮັບຕ່າງໆ;
 - ປະກາດຕົນເອງຢູ່ໃນຖານະບໍ່ສາມາດໃຊ້ໜີ້ສິນຕາມກຳນົດ ຫລື ປະກາດຕົນເອງລົ້ມລະລາຍ;

ໝວດທີ 8

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ

ມາດຕາ 31. ກົດຈະການສົ່ງເສີມ

ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ກະຊວງ
 ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອ
 ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງເປັນບັນຊີລະອຽດ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາບັນຊີດັ່ງ ກ່າວ
 ໃຫ້ເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເລກທີ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວອາດ
 ຈະມີການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 32. ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ
 ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂັ້ນສູນກາງເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງບັນຊີລະອຽດກ່ຽວກັບເຂດ

ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ
ບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເລກທີ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ
ດັ່ງກ່າວ ອາດຈະມີການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 33. ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມ ແລະ ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະ
ສານຊ້ອນທ້າຍ ເລກທີ 1 ແລະ ເລກທີ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລຕາມ
ກຳນົດເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນຂອງ ສ ປປ ລາວ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ນະໂຍບາຍ ແລະ ໄລຍະເວລາຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນໃບທະບຽນສຳ
ປະທານ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ. ໄລຍະເວລາ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນນັບແຕ່ວັນທີ່
ວິສາຫະກິດ ມີລາຍຮັບ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສ່ວນການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອາໄຫລ່ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້
ການຜະລິດທາງກົງ, ການບໍລິການ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ຕຶກອາຄານ, ການສຳຫຼວດອອກແບບ,
ການກໍ່ສ້າງ ຫລື ພັດທະນາໂຄງການ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍຂອງສປປ ລາວ.

**ມາດຕາ 34. ການຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລ ສຳລັບກິດຈະການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່, ກິດຈະການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ
ສ້າງເທັກໂນໂລຢີໃໝ່**

ກິດຈະການການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່ ໝາຍເຖິງການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງວັດຖຸດິບ ພາຍ
ໃນປະເທດ ໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບທີ່ມີຄື້ໃໝ່ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ກຳມະວິທີ ແລະ ເຕັກ
ໂນໂລຢີໃໝ່ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງ; ຄວາມທັນສະໄໝຂອງກຳມະວິທີ ແລະ ເຕັກ
ໂນໂລຢີ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນທີ່ຜະລິດອອກມານັ້ນ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຍືນດ້ານ
ຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ (ISO ຫຼື ມາດຕະຖານທີ່ສາກົນ ນຳໃຊ້) ຈາກອົງການ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ສຳລັບກິດຈະການການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່ ແມ່ນ
ນັບແຕ່ປີມີກຳໄລ ເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີທີ່ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຍັງຍືນ ພາຍ
ໃນໄລຍະເວລາ ສາມ ປີ, ໄລຍະຍົກເວັ້ນການເສັຍອາກອນກຳໄລ ຈະນັບແຕ່ວັນດຳເນີນທຸລະ
ກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ ໝາຍເຖິງການລົງທຶນເຂົ້າໃນກິດ
ຈະການກໍ່ສ້າງສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສູນວິໄຈ, ຫ້ອງທົດລອງທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ເພື່ອພັດທະ
ນາຜະລິດຕະພັນ ຫລື ປະດິດຜະລິດຕະພັນຊະນິດໃໝ່ ໃຫ້ກາຍເປັນສິນຄ້າ. ໄລຍະການຍົກ
ເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ສຳລັບກິດຈະການການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່ ແມ່ນນັບແຕ່ປີມີກຳໄລເປັນຕົ້ນ
ໄປ.

ມາດຕາ 35. ການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຍ້ອນການນຳເອົາກຳໄລສຸດທິໄປລົງທຶນຕໍ່

ວິສາຫະກິດ ທີ່ພື້ນຖານຈາກໄລຍະທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຫາການນຳເອົາກຳໄລສຸດທິ ຫລັງຈາກເສຍອາກອນກຳໄລປະຈຳປີແລ້ວ ໄປລົງທຶນຕໍ່ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫລື ຂະຫຍາຍກິດຈະການອອກຕື່ມ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລຂອງປີຕໍ່ໄປ ພາຍໃນກຳນົດ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມອັດຕາສ່ວນກຳໄລທີ່ໄດ້ລົງທຶນຕໍ່ ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ທຶນຕົວຈິງຕາມການສະຫຼຸບບັນຊີທ້າຍປີ.

ມາດຕາ 36. ການຍົກມູນຄ່າການຂາດທຶນປະຈຳປີໄປຫັກອອກຈາກກຳໄລໃນປີຖັດໄປ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ແຈ້ງເສຍອາກອນກຳໄລ ຕາມລະບົບການຖືບັນຊີແບບຂະຫຍາຍຕົວ ຫລື ແບບທຳມະດາ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບົບການຖືບັນຊີຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຫາກມີການຂາດທຶນປະຈຳປີ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນການຂາດທຶນ ຈາກອົງການກວດສອບບັນຊີ ຫລື ບໍລິສັດກວດສອບບັນຊີ ທີ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ ແລະ ຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ກວດກາເຫັນວ່າຂາດທຶນແທ້ຕາມການຢັ້ງຢືນດັ່ງກ່າວ ມີສິດຍົກມູນຄ່າການຂາດທຶນດັ່ງກ່າວ ໄປຫັກອອກຈາກກຳໄລຂອງປີຖັດໄປພາຍໃນກຳນົດ ສາມ ປີ, ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວມູນຄ່າການຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫລືອ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ.

ມາດຕາ 37. ການຍົກເວັ້ນພາສີ

ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊອນທ້າຍ ເລກທີ 1 ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊອນທ້າຍ ເລກທີ 3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ. ວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງສ້າງແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການການເງິນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫລື ທ້ອງຖິ່ນ ຫລື ຍື່ນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ.

ສຳລັບວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ກ່ອນ ກິດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08/07/2009 ທີ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 38. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຍົກເວັ້ນພາສີ

ການພິຈາລະນາຍົກເວັ້ນພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດບົນພື້ນຖານ ການຮັບຮອງເອົາແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງຕ້ອງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກອບເອກະສານ ຕາມແບບພິມແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ທີ່ຂະແໜງການການເງິນກຳນົດ;
2. ພາຍຫຼັງທີ່ ຂະແໜງການການເງິນ ໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນແລ້ວ ໃຫ້ນຳສົ່ງໄປຍັງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ທົດຊື້ນຳຈາກຂັ້ນນຳຂອງຕົນ;
3. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະກອບຄຳເຫັນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການການເງິນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ. ໃນກໍລະນີ ຫາກບໍ່ໃຫ້ຄຳຕອບພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າຂະແໜງການນັ້ນ ເຫັນດີ;
4. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການການເງິນ ຈັດກອງປະຊຸມ ຮ່ວມກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາຜ່ານແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ແລະ ອອກໃບຮັບຮອງ ໃຫ້ວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງແລ້ວ ສາມາດ ສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ໄດ້ ໜຶ່ງຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດຕົວຈິງ.

ສຳລັບ ການນຳເຂົ້າອອກແຜນ ຂອງແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີເປັນຕົ້ນ ການນຳເຂົ້າອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ຫລື ອາໄຫຼ່ສຸກເສີນ ເພື່ອທົດແທນອັນເກົ່າທີ່ເປ່ເພ ເຊິ່ງມູນຄ່າລວມທັງໝົດ ບໍ່ເກີນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ບໍ່ເກີນ ສອງ ເທື່ອຕໍ່ປີ ມອບໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາອະນຸຍາດໄດ້ເລີຍ. ໃນກໍລະນີ ມູນຄ່າລວມທັງໝົດ ເກີນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ ຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັບ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນນຳພິຈາລະນາ;

5. ຂະແໜງການການເງິນ ຕ້ອງສົ່ງແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ດ່ານພາສີສາກົນບ່ອນນຳເຂົ້າ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການນຳເຂົ້າຕົວຈິງໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ໂດຍມີປຶ້ມຕິດຕາມການນຳເຂົ້າພ້ອມທັງ ເຮັດບົດສະຫຼຸບລາຍງານປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ ສົ່ງໃຫ້ ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 39. ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ວັດຖຸອຸປະກອນ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ເຄື່ອງຈັກເພື່ອການຜະລິດ

ການນຳເຂົ້າວັດສະດຸ ແລະ ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ສຳລັບເພື່ອການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ຕຶກອາຄານ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ ທີ່ເປັນຊັບສິນຄົງທີ່ຂອງວິສາຫະກິດເທົ່ານັ້ນ. ສຳລັບຈຳນວນວັດສະດຸ ແລະ ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງ ທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ໃຫ້ອີງໃສ່ແບບ, ແຜນຜັງ, ໃບຄິດໄລ່ ບໍລິມາດວຽກຂອງການກໍ່ສ້າງທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໂດຍຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງຈັກເພື່ອການຜະລິດ ໃຫ້ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ຫລື ແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 40. ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ ແລະ ອາໄຫລ່ ປ່ຽນຖ່າຍເຄື່ອງຈັກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ການນຳເຂົ້າອຸປະກອນ ແລະ ອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍ ເຄື່ອງຈັກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ທີ່ມີຢູ່ ໃນແຜນການນຳເຂົ້າປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຂະແໜງການການເງິນຮັບຮອງແລ້ວ ແມ່ນໄດ້ ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 41. ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ທ້ອງຖານ
ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ທ້ອງຖານ ໃນການລິເລີ່ມ ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີ, ຈັກພິມດິດ, ຈັກອັດເອກະສານ, ເຄື່ອງແຟກເອກະສານ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ພຽງ ຄັ້ງດຽວໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດວິພາກເສດຖະກິດ ຫລື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ຮັບຮອງ ໂດຍຂະ ແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການນຳເຂົ້າຄັ້ງຕໍ່ໄປໃຫ້ເສຍພາສີ-ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42. ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ
ຍານພາຫະນະ ທີ່ຮັບໃຊ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການໂດຍກົງ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ ກົດຈະການ ແລະ ໜ້າວຽກຂອງການລົງທຶນ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ໂດຍການຍົກເວັ້ນພາສີ. ຈຳນວນພາຫະນະ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້ານັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບບໍລິມາດວຽກງານ ຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຮັບຮອງ.
ການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າ ຍານພາຫະນະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະ ບຽບການສະເພາະ ຂອງກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 43. ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່, ເຄື່ອງໃຊ້ທ້ອງຖານ
ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ສຳຫຼວດອອກ ແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫລື ພັດທະນາໂຄງການ ອະນຸຍາດສະເພາະແຕ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ມີອາຍຸການໃຊ້ ງານຕະຫລອດໄລຍະອາຍຸຂອງວຽກງານ ຫລື ໂຄງການ ແລະ ສາມາດນຳອອກຄືນໄດ້ຕາມຈຳ ນວນ ແລະ ຕາມສັນຍາຄຳປະກັນເທົ່ານັ້ນ ຕົວຢ່າງ: ອຸປະກອນທ້ອງທົດລອງ, ເຄື່ອງປັ່ນໄຟ, ປັ້ນນຳ, ເຄື່ອງມືຊ່າງ, ເຄື່ອງສຳຮອງໄຟ, ຖັງບັນຈຸນຳ, ຖັງບັນຈຸນຳມັນ, ຖັງຕົ້ມຢາງ, ປັ໋ລົມ, ເຄື່ອງຕັດເຫລັກ, ເລື້ອຍ, ເຄື່ອງເຈຍ, ເຫລັກແມ່ແບບ, ໂຄງເຫລັກນັ່ງຮ້ານ ແລະ ອື່ນໆ.

ສ່ວນວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ມາຮັບໃຊ້ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່ທີ່ນຳໃຊ້ໝົດໄປ ຫລື ຫຼຸດຫຼົງໄປຈາກສະພາບເດີມ ທີ່ບໍ່ສາມາດນຳອອກຄືນໄດ້ຕາມຈຳນວນ ແລະ ສະພາບເດີມຈາກໃນເວລານຳເຂົ້າ ເນື່ອງຈາກການໃຊ້ງານໃນໂຄງການນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ຕົວຢ່າງ: ເຫຼັກເສັ້ນ, ຊີມັງ, ທູບຈອດ, ຫີນເຈຍ, ຢາງຕີນລົດ, ເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍພາຍໃນເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 44. ການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວພາຫະນະ

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບ ລັດຖະບານ ໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ສຳຫຼວດ ແລະ ອອກແບບຂອງໂຄງການ ສາມາດນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ.

ສຳລັບ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວພາຫະນະໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 27 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 45. ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ

ສຳລັບວິສາຫະກິດ ທີ່ຕ້ອງການກູ້ຢືມເງິນຈາກແຫລ່ງທຶນພາຍໃນ ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 4 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ສາກ່ອນ.

ວິສາຫະກິດສາມາດກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການ ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 46. ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະ

ວິສາຫະກິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສະເພາະ ຕາມມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນກົດຈະການສິ່ງເສີມລະດັບທີ 1 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍເລກທີ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 9

ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ມາດຕາ 47. ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການສົ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 57 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ວິສາຫະກິດ ສາມາດຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ໂດຍຜ່ານລະບົບເວບໄຊ ແລະ ຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ນຳຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະ ກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດ ສະເພາະ, ສະຖານທູດລາວ, ກົງສູນລາວ ຫລື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າລາວ ປະຈຳ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 48. ການສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ການສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ນຳລັດສູງສຸດບໍ່ເກີນ ແປດຮ້ອຍ ຕາແມັດ ເພື່ອປຸກສ້າງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫລື ສຳນັກງານຫ້ອງ ການຂອງວິສາຫະກິດ, ນອກຈາກທີ່ດິນທີ່ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໄດ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານນຳລັດ ຫລື ເຊົ່າຈາກພົນລະເມືອງລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49. ການຂໍນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນພັດທະນາໂຄງການຕ່າງໆໃນ ສປປ ລາວ ຫາກມີຈຸດ ປະສົງຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຈາກລັດ ທີ່ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ: ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫລື ໃບທະບຽນສຳປະທານ ແລະ ເອກະ ສານອື່ນໆ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ໂດຍມີຄວາມ ເຫັນ ຍັງຍືນຈາກຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ບ່ອນອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫລື ໃບທະບຽນສຳປະທານ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ກໍຕາມບ່ອນອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ລັດບໍ່ໄດ້ຈັດສັນ ຫລື ຊື້ ໂດຍກົງ ຈາກບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 50. ເງື່ອນໄຂການຂໍຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນພັດທະນາໂຄງການຕ່າງໆໃນ ສປປ ລາວ ຫາກມີຈຸດປະສົງ ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຈາກລັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນ ແຕ່ ຫ້າແສນ ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນມູນຄ່າທຶນນຳ ເຂົ້າຕົວຈິງຄົບຖ້ວນ ຕາມຈຳນວນທຶນຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ຕ້ອງແມ່ນທີ່ດິນທີ່ລັດໄດ້ຈັດສັນໄວ້ ແລະ ມີຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນບໍ່ເກີນ ແປດຮ້ອຍ ຕາແມັດ ເທົ່ານັ້ນ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ເພື່ອປຸກສ້າງເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫລື ສຳນັກງານທ້ອງຖານ ຮັບໃຊ້ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຕົນ;
4. ອະນຸຍາດໃຫ້ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ນຳລັດ ພຽງເທື່ອດຽວຕໍ່ໜຶ່ງວິສາຫະກິດ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບຈຳນວນທົວ ໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ; ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງຫາກມີຜູ້ຖືຫຸ້ນຫຼາຍ ກວ່າສອງຂາຮຸ້ນຂຶ້ນໄປ ຫລື ມີການຂະຫຍາຍສາຂາການລົງທຶນ ກໍອະນຸຍາດໃຫ້ຊື້ສິດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ ໃນນາມນິຕິບຸກຄົນດຽວ ແລະ ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນຳລັດ ໄດ້ເທື່ອດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 51. ການພິຈາລະນາການຂໍຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຫຼັງຈາກ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ຂໍຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນແລ້ວ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງເອກະສານຕ່າງໆ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງ ທຶນ ທີ່ສະເໜີມານັ້ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ມາດຕາ 49 ແລະ 50 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ຖ້າຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບ ຖ້ວນແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ລົງກວດ ກາເບິ່ງພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ໂດຍສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ແລ້ວ ນຳສະເໜີລາຍງານຄະນະນຳອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ພິຈາລະນາຕົກລົງຕາມລະບຽບ ການ .

ຫຼັງຈາກ ຄະນະນຳອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ພິຈາລະນາຕົກລົງແລ້ວ ອົງການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ຈຶ່ງອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ສະເໜີຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ກຳນົດຊື່ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ກຳນົດ ອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃສ່ໃນໃບຕາດິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 52. ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ມີສິດຜົນປະໂຫຍດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ຫລື ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ; ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ອາຍຸຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາ ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ດ້ວຍການກຳນົດອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄວ້ໃນໃບຕາດິນຄັກແນ່;
2. ມອບໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ສຳລັບອາຍຸຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຊ່ວງຕໍ່ຈາກຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸທີ່ຍັງເຫຼືອທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຕາດິນ;
3. ເອົາສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ໄປຄ້ຳປະກັນການກູ້ຢືມຈາກ ທະນາຄານ ຫລື ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງໃນ ສປປ ລາວ;
4. ໂອນ ຫລື ຂາຍສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນນັ້ນ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 53. ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້ :

1. ຊຳລະຄ່າຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ລັດ ເທື່ອດຽວ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ໃນເວລາຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
2. ຕ້ອງນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມເປົ້າໝາຍ, ເສຍຄ່າທຳນຽມການໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຄ່າທຳນຽມນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນແຕ່ລະປີ ຕາມອັດຕາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ຫລື ສັງຄົມ;
4. ບໍ່ລະເມີດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ອື່ນ;
5. ພາຍໃນກຳນົດ ສິລິບຫ້າ ວັນ ກ່ອນໝົດອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງໃນການນຳໃຊ້ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນໃນດິນຕອນດັ່ງກ່າວ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:
 - ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງການສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ ແຕ່ອາຍຸຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບຕາດິນ ໄດ້ສິ້ນສຸດແລ້ວ, ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງເຊົ່າ ຫລື ຊື້ສິດ

ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບ່ອນທີ່ສິ່ງປຸກສ້າງຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ນຳລັດ ໂດຍການຊຳລະຄ່າຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ລັດ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດໃນເວລານັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 51 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ສຳລັບອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຊື້ຈາກລັດ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຕ້ອງການສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ສິ່ງປຸກສ້າງຂອງຕົນ ແມ່ນບໍ່ເກີນອາຍຸການລົງທຶນທີ່ໄດ້ ຕໍ່ນັ້ນ.

- ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດຕ້ອງການໂອນ ຫລື ຂາຍສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງ ຕົນໃນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບນິຕິກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ. ຖ້າຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ຫາກເປັນບຸກຄົນ ທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ເຊົ່າທີ່ດິນນຳລັດ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ເປັນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 50 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ສາມາດເຊົ່າ ດິນ ຫລື ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ນຳລັດໄດ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 49 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບອາຍຸໃນ ການເຊົ່າ ຫລື ອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັບເງື່ອນ ໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 52 ຂໍ້ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນບໍ່ສາ ມາດຂາຍສິ່ງປຸກສ້າງໃນຕອນດິນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນແຈ້ງ ຈຸດປະສົງຂອງຕົນ ຕ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເປັນຕົ້ນໄປ ຫລື ພາຍໃນກຳນົດ ໜຶ່ງ ປີ ທີ່ອາຍຸ ຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວສິ້ນສຸດ ຖືວ່າສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນດັ່ງ ກ່າວໄດ້ກາຍເປັນຂອງລັດ;

6. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 10

ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 54. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແຮງງານ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນແຮງງານຕ່າງປະເທດ

ການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດ ນຳເຂົ້າແຮງງານຕ່າງປະເທດ ປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີແຜນຄວາມຕ້ອງການແຮງງານຕ່າງປະເທດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ນຳຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຈຳນວນແຮງງານຕ່າງປະເທດ ນຳຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;

ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບ່ອນທີ່ສິ່ງປຸກສ້າງຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ນຳລັດ ໂດຍການຊຳລະຄ່າຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໃຫ້ລັດ ຕາມລາຄາທ້ອງຕະຫຼາດໃນເວລານັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 51 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ສຳລັບອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຊື້ຈາກລັດ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຕ້ອງການສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ສິ່ງປຸກສ້າງຂອງຕົນ ແມ່ນບໍ່ເກີນອາຍຸການລົງທຶນທີ່ໄດ້ ຕໍ່ນັ້ນ.

- ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດຕ້ອງການໂອນ ຫລື ຂາຍສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງ ຕົນໃນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນທົ່ວໄປ ຫລື ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບນິຕິກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ. ຖ້າຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ຫາກເປັນບຸກຄົນ ທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ເຊົ່າທີ່ດິນນຳລັດ, ແຕ່ຖ້າຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ເປັນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດທີ່ມີ ເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 50 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ສາມາດເຊົ່າ ດິນ ຫລື ຊື້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ນຳລັດໄດ້ໂດຍປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 49 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບອາຍຸໃນ ການເຊົ່າ ຫລື ອາຍຸສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຜູ້ຊື້ສິ່ງປຸກສ້າງຕໍ່ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັບເງື່ອນ ໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 52 ຂໍ້ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນບໍ່ສາ ມາດຂາຍສິ່ງປຸກສ້າງໃນຕອນດິນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນແຈ້ງ ຈຸດປະສົງຂອງຕົນ ຕ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເປັນຕົ້ນໄປ ຫລື ພາຍໃນກຳນົດ ໜຶ່ງ ປີ ທີ່ອາຍຸ ຂອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວສິ້ນສຸດ ຖືວ່າສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນດັ່ງ ກ່າວໄດ້ກາຍເປັນຂອງລັດ;

6. ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 10

ການຄຸ້ມຄອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຄອບຄົວຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 54. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແຮງງານ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນແຮງງານຕ່າງປະເທດ

ການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດ ນຳເຂົ້າແຮງງານຕ່າງປະເທດ ປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີແຜນຄວາມຕ້ອງການແຮງງານຕ່າງປະເທດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ນຳຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າຈຳນວນແຮງງານຕ່າງປະເທດ ນຳຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;

3. ສະເໜີຜ່ານລາຍຊື່ຜູ້ອອກແຮງງານຕ່າງປະເທດ

ນຳຂະແໜງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ສະເໜີຜ່ານ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຂໍວິຊາທຸລະກິດ ຢູ່ສະຖານທູດລາວ ຫລື ສະຖານກົງສູນລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ສາມາດຂໍວິຊາຢູ່ກັບດ່ານສາກົນໄດ້.

ວິສາຫະກິດທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂໍອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນແຮງງານໃຫ້ແກ່ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍອະນຸຍາດເຮັດບັດເຮັດວຽກ ນຳກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຫລື ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນ;

2. ຂໍຂຶ້ນທະບຽນພັກເຊົາ ຫລື ຂໍອະນຸຍາດເຮັດບັດພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນຳກົມຕຳຫລວດຄຸ້ມຄອງຄົນຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

3. ຂໍອະນຸຍາດວິຊາເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຫຼາຍເທື່ອນຳກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຂັ້ນຕອນການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າແຮງງານ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນແຮງງານຕ່າງປະເທດດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງນີ້ ສາມາດຍື່ນຕໍ່ ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 55. ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງຜູ້ຂໍວິຊາທຸລະກິດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ອຳນວຍການ, ຮອງອຳນວຍການ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດເອົາວິຊາທຸລະກິດ ເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ເປັນຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ອຳນວຍການ, ຮອງອຳນວຍການ ຕ້ອງມີລາຍຊື່ຢູ່ໃນກົດລະບຽບ ຫລື ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງວິສາຫະກິດ ຮັບຮອງໂດຍ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ມີຊີວະປະຫວັດຈະແຈ້ງ, ບໍ່ຫຼົບຫຼີກຄະດີ ເພື່ອເຂົ້າມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
- ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ມີສຸຂະພາບສົມບູນ, ບໍ່ມີພະຍາດຕິດແປດ ຊຶ່ງອົງການອະນາໄມໂລກທ້າມເຄື່ອນຍ້າຍ.

ຜູ້ລົງທຶນ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຜູ້ຮອງອຳນວຍການ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍອະນຸຍາດວິຊາທຸລະກິດໃຫ້ປະກອບແບບພິມຕາມທີ່ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນກຳນົດ.

ມາດຕາ 56. ການຂໍອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ຫລື ເຮັດບັດພັກເຊົາໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຮອງອຳນວຍການ, ນັກຊ່ຽວຊານ, ນັກວິຊາການ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດເຮັດບັດພັກເຊົາໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ອຳນວຍການ, ຮອງອຳນວຍການ, ນັກຊ່ຽວຊານ, ນັກວິຊາການຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ໃຫ້ແຈ້ງບັນຊີລາຍຊື່ຈຳນວນບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລະບຸຕຳແໜ່ງງານ, ສັນຊາດ, ກຳນົດເວລາເຮັດວຽກຢູ່ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ວິສະຫາກິດ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດບັດພັກເຊົາ ເພື່ອຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 57. ການພິຈາລະນາອອກບັດພັກເຊົາ ແລະ ການຕໍ່ອາຍຸບັດ

ການພິຈາລະນາອອກບັດພັກເຊົາ ແລະ ການຕໍ່ອາຍຸບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄົນຕ່າງປະເທດ ສະບັບເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2009.

ມາດຕາ 58. ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ພັນທະ ກ່ຽວກັບການຖືບັນຊີ ແລະ ການເສັຍພາສີ, ອາກອນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 69 ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງເສັຍອາກອນໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຕົວຈິງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ, ກຳນົດເວລາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ,
- ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ດຳລັດວ່າດ້ວຍໃບເກັບເງິນ;
- ຖືບັນຊີ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຂອງ ສປປ ລາວ. ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີອື່ນທີ່ສາກົນຮັບຮູ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ;
- ຕ້ອງສະຫລຸບບັນຊີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງປີຜ່ານມາ ແລະ ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ພ້ອມທັງແຜນການມອບພັນທະຂອງປີຕໍ່ໄປ ແຈ້ງຕໍ່ ຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ກ່ອນວັນທີ 31 ມີນາ ຂອງທຸກໆປີ ພ້ອມທັງສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍອາກອນປະຈຳປີ ເພື່ອປະກອບໃສ່ສຳນວນເອກະສານ ທາງລັດຖະການຕ່າງໆ;

ໝວດທີ 11
ການແບ່ງຂັ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 59. ການແບ່ງຂັ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງຂັ້ນ: ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

- ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳລະດັບຊາດ ເພື່ອຊີ້ນຳໂຄງການສ້າງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາກະຊວງ-ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ລັດຖະບານ.
- ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບດ້ວຍ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ແລະ ບັນດາພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳລະດັບຊາດ ເພື່ອຊີ້ນຳ ໂຄງການສ້າງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 86, 90 ແລະ 91 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ແລະ ບັນດາພະແນກການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 87, 88 ແລະ 91 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 60. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນສູນກາງ: ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ.
- ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ: ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ລວມທັງ ບັນດາໂຄງການ ທີ່ ກິດຈະການທີ່ສູນກາງ ອະນຸຍາດ ທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນສູນກາງ ຮັບຊາບ.

ມາດຕາ 61. ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ບັນດາໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການລົງທຶນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ

ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນ ພ້ອມທັງລາຍງານການປະເມີນຜົນໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 12

ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນ

ມາດຕາ 62. ການສະຫຼຸບຂໍ້ມູນ

ການສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 86 ຂໍ້ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກຳນົດກົນໄກເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໂດຍກຳນົດແບບພິມການເກັບກຳສະຖິຕິການລົງທຶນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

- ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນການລົງທຶນ ຫລື ສະຖິຕິການລົງທຶນ ຂອງກິດຈະການສຳປະທານ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.
- ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳສະຖິຕິການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ໄປ ແລະ ເປັນຖານຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ.
- ຂະແໜງການການເງິນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳສະຖິຕິກ່ຽວກັບການເສຍອາກອນກຳໄລ, ມູນຄ່າການນຳເຂົ້າ, ມູນຄ່າການເສຍພາສີ ແລະ ອາກອນການນຳເຂົ້າວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ, ການນຳເຂົ້າອື່ນໆຂອງບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ.
- ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນການນຳເຂົ້າທຶນຂອງບັນດາວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 63. ການລາຍງານວຽກງານການລົງທຶນ

ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການການເງິນ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສັງລວມຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການລົງທຶນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນປະຈຳ ແຕ່ລະ ເດືອນ, ສາມ ເດືອນ, ທົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານການລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ສະຫຼຸບສັງລວມຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການລົງທຶນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 64. ການລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ

ການລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ໃຫ້ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນປະຈຳ ທົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຫລື ມີບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາກັບ ລັດຖະບານ ໃຫ້ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ປະຈຳທົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຫລື ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

ໝວດທີ 13

ການຮັບຮູ້ການລົງທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຜ່ານມາ

ມາດຕາ 65. ການຮັບຮູ້ການລົງທຶນຂອງວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຜ່ານມາ

ບັນດາວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ເຊັນສັນຍາສຳປະທານກ່ອນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009 ຖືກປະກາດໃຊ້ ແລະ ມີຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນທາງການ ແມ່ນຖືກຮັບຮູ້ສິດ ແລະ ພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ຫລື ສັນຍາສຳປະທານ ປະເພດຕ່າງໆ ຈົນກວ່າຈະໝົດອາຍຸການລົງທຶນ.

ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຜ່ານມາ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2009 ໃຫ້ສະເໜີພາຍໃນກຳນົດ ເກົ້າສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນປະກາດໃຊ້ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຕໍ່ຂະແໜງການ ດັ່ງນີ້:

- ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 66. ການຂໍຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງຕໍ່ການປ່ຽນແປງເອກະສານນິຕິກຳ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ກ່ອນ ແລະ ຫລັງ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງ ປ່ຽນແປງເນື້ອໃນຂອງເອກະສານນິຕິກຳໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີຂໍການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງ ຢ່າງ ເປັນທາງການ ຈາກພາກສ່ວນ ດັ່ງນີ້:

- ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ

ການຄ້າ;

- ສຳລັບວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເຊັນສັນຍາ.

ໝວດທີ 14

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 67. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 96 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ການດຶງດູດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍການສະເໜີຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນມີປະສິດທິຜົນສູງ, ການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆໄດ້ດີ, ການປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຍົກລະດັບແຮງງານຄົນລາວໄດ້ດີ, ປະກອບສ່ວນໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ການຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ, ການອະນຸລັກຮັກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ ໂດຍການສະເໜີຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 68. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ບຸກຄົນໃດທີ່ລະເມີດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຂັດຂວາງທ່ວງດຶງເອກະສານ, ເມີນເສີຍຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານທີ່ຖືກມອບໝາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.
- ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລະເມີດ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:
 1. ຄັ້ງທີ 1 ຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ແນະນຳ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖືກຕ້ອງໂດຍມີບົດບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຄັກແນ່.

2. ຄັ້ງທີ 2 ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ດັ່ງນີ້:

- ວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ຫລື ໄດ້ນຳໃຊ້ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍໃບເກັບເງິນ; ບໍ່ຖືບັນຊີ ຫລື ຖືບັນຊີບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍໃບເກັບເງິນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;
- ໃນກໍລະນີ ວິສາຫະກິດ ບໍ່ເສັຍພັນທະຄົບຖ້ວນ, ຂະແໜງການການເງິນ ຈະບໍ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນການເສັຍພັນທະ ແລະ ຈະບໍ່ຮັບຮອງເອົາແຜນການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດຈົນກ່ວາ ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເສັຍພັນທະຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ. ຂະແໜງການການເງິນມີ ສິດສະເໜີ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສົ່ງໄຈະການເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ ໄວ້ຊົ່ວຄາວ.
- ວິສາຫະກິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແຕ່ບໍ່ແຈ້ງເສັຍອາກອນປະເພດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຫລື ໄດ້ແຈ້ງເສັຍ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຕົວຈິງ ຊຶ່ງຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ ໄດ້ສຶກສາອົບຮົມ, ແນະນຳ, ຕັກເຕືອນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ອອກໃບເລັ່ງທວງການແຈ້ງເສັຍອາກອນ ແລະ ອອກໃບເຕືອນການແຈ້ງເສັຍອາກອນ ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ມາແຈ້ງເສັຍອາກອນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາ ໜຶ່ງປີ ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ ຈະສະເໜີໃຫ້ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຖອນໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການສະເໜີຈາກ ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫລື ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະພິຈາລະນາຖອນໃບທະບຽນສຳປະທານ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດພາຍໃນກຳນົດ ໜຶ່ງ ເດືອນ ຫລື ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມຂະບວນຍຸຕິທຳ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ.

ໝວດ 15
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 69. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການທະນາຄານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 70. ຜົນສັກສິດຂອງດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 300/ນຍ ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2005 ແລະ ດຳລັດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນຕ່າງປະເທດສະບັບເລກທີ 301/ນຍ ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2005 ແລະ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ